

Diamanter kastas, nedbäddade
i gråblek slöja – döljs
bakom tunga, svartklädda kroppar
och livlöst industriella axlar som slokar
ovan storstadstorg och asfaltsbeklädda stigar

I-lands vargar gapar med håglös iver, likgiltiga ögon möts
för att dölja, att de en gång sett varandra

på riktigt

bättre att nagla, med nål och taggig tråd
blicken ovan den där reklamen, med ett bästföredatum från igår
som är vår enda vän i in-ut-sprut-banan
Stressade steg och för stora fötter
gryningen som en gång var, är lik den som är idag
banar väg för morgondagen och vår alldeles egna
viktigare än miljön och våra egna ungar

j a n t e l a g e n

ristat med knivslipad slunga
över var mans och kvinnas klibbiga tunga
Vi diktar med ett språk, tilltalar oss själva
på ett sätt vi aldrig skulle våga ropa
på vår egen mamma

All detta så vi får stänga in oss hemma
framför online köpta storbildsskärmar

och klaga på någon annan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Baystream med Poeter.se id #29457 innehar upphovsrätten